

i fornødent Fald ved den aarlige Regnskabsopgørelse med Bankkommissærens Samtykke foretager de fornødne Afskrivninger paa saadanne Fordringer (Ændringsforslag Nr. 1).

I Afsnit 2) og 3) har man indført forskellige Ændringer, som formentlig ikke trænger til nærmere Motivering, nemlig at Fordringer, der er sikrede ved Pant i Guld, ligestilles med Tilgodehavender paa Anfordring hos Norges Bank og Sveriges Rigsbank, at en lignende Særstilling ikke opretholdes for Tilgodehavender hos den tyske Rigsbank, og at de for Bankens Aktiver under Afsnit 2), Punkt 3. a. og b. foreskrevne strengere Opgørelsesregler ogsaa kommer til at gælde for Aktiverne under Punkt 3. c. (Ændringsforslagene Nr. 2—4).

Den ved den midlertidige Lov af 1915 fastsatte Afgift til Statskassen for det Tilfælde, at det ved Bankens Maanedsopgørelse skulde vise sig, at det udgivne Seddelbeløb overskrider, hvad der i Henhold til Oktrojen af 1908 kunde udstedes, er hidtil kun blevet effektiv een Gang, nemlig i September og Oktober 1918, da der var en Overskridelse i Seddelomløbet paa ca. 4 pCt. I hele den øvrige Tid har Nationalbanken altsaa ikke behøvet at gøre Brug af den ved den nugældende midlertidige Lov tilstaaede Lempelse i Dækningsreglerne. Da man nu udstrækker denne Lempelse til at gælde yderligere i ca. $5\frac{1}{2}$ Aar, og man ikke kan vide, hvorledes Forholdene i denne Periode vil stille sig, har man dog, i Overensstemmelse med det af Folketingsudvalget i 1915 indtagne Standpunkt, ment at burde søge Ydelsen til Statskassen noget forøget. Dette Ønske fra Udvalgets Side er for saa vidt allerede i nogen Grad imødekommet ved Lovforslaget, idet dette lader den i den nugældende midlertidige Lov fastsatte Ydelse begynde at løbe allerede fra og med den første Maaned, i hvilken Overskridelse finder Sted, og efter Forhandling med Handelsministeren og Bankens Direktion har man yderligere foreslaaet, at denne Ydelse for hver af de følgende Maaneders Vedkommende forøges

til en Maanedes Rente af den ved Maanedens Udgang tilstedeværende Overskridelse, beregnet efter en Rentefod, der er 1 (tidligere $1\frac{1}{2}$) pCt. under Bankens gennemsnitlige Diskonto i den paagældende Maaned (Ændringsforslag Nr. 5).

Ved Oktroj-Loven af 1907, § 2, er Nationalbankens Aktiekapital fastsat til 27 Mill. Kr., dog at Aktiekapitalen efter Bankbestyrelsens Beslutning med kongelig Stadfæstelse kan udvides indtil 50 Mill. Kr. Tanken om en Udvidelse af Kapitalen har i de senere Aar undertiden været fremme, og Udvalget har ment det rimeligt, at der aabnes Adgang til i begrænset Omfang at virkeliggøre denne Tanke paa særlige Vilkaar, saaledes at Aktiekapitalen skal kunne forøges med 3 Mill. Kr., naar Bankbestyrelsen har besluttet det, og dens Beslutning faar kongelig Stadfæstelse. Under Hensyn til Bankens hele Stilling og den Statsbegunstigelse, den nyder, har Udvalget anset det for naturligt, at dette Beløb overtages af Staten til pari Kurs, og en naturlig Følge heraf vil det saa være, at Bankens Repræsentantskab, under samme Forudsætning som ovenfor angivet, forøges med to Medlemmer, der udnævnes af Handelsministeren for 5 Aar ad Gangen. Herom stiller Udvalget Forslag under Nr. 6 og 7.

Udvalget har ment, at det vilde være af særlig Interesse for Rigsdagen at blive holdt stadig underrettet om Bankens hele Stilling, særlig om det Beløb af Statsobligationer og Statsforskrivninger, Banken ejer, og om Statskassens Gæld eller Tilgodehavende i Banken ved hver Maanedes Udgang. Udvalget har derfor opfordret Handelsministeren til i sin Egenskab af Bankkommissær at foranledige, at der tilstilles hvert af Tingenes Finansudvalg et Eksemplar af Bankens Maanedsbalance, ledsaget af en Meddelelse om Statskassens Mellemværende med Banken ved Udgangen af den paagældende Maaned.

Fra forskellige Sider i Udvalget er der under Behandlingen stillet Forslag om videregaaende Ændringer i Lovforslaget, men da disse Forslag ikke har fundet tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget